

Председник нас гледа, или слику твоју љубим

Пише: Давор Лукач

недеља, 18 новембар 2018 08:30

Кад одлучи да би се додворио свом шефу и "врховном команданту", Александар Вулин мора да пронађе начин да то уради. Ако своју "иберлојалност" не може да покаже на велика, онда ће на мала врата. Реч је о обавезном качењу Вучићевих фотографија у свим службеним просторијама Министарства одбране и Војске (канцеларије, учионице, сале), а таквих је, кажу неки, бар 20.000. Та идеја, коју је изнео прошлог лета и то у форми наредбе достављене свим јединицама и покушаја измене Правила службе, ипак није наишла на одобравање ни у јавности, а поготово не међу војском, па је Вулин привремено одустао од ње, посебно након што се и сам Вучић изјаснио против тога. Он је Вучићеву "молбу" да се фотографије не каче у војне објекте објаснио "скромношћу".

Председник гледа све нас: Александар Вучић на зиду у кантини на ВМА

"Сви они који то критикују, без и једног јединог аргумента, то користе као напад на државу Србију... Зашто нападате Србију због Александра Вучића? Овде се Србија напада. То што он жели или не жели је друга ствар. То што је он скроман човек и што не жели да дозвољава да управо то користите као напад на државу Србију... то је друга ствар", објаснио је прошле године Вулин.

ВУЧИЋ У КАНТИНИ: Али, када се пажња јавности око тога слегла, Вулин је пронашао друго решење, да Вучић ипак "виси" – овога пута у објектима Војне установе "Дедиње", дакле, по кантинама и ресторанима и у њиховим службеним просторијама. Старешине и војници били су прилично изненађени кад су од почетка лета били у прилици да гледају Вучића који их посматра са фотографија док једу – негде насмешен, негде озбиљним погледом (пошто фотографије нису једнообразне), па су почели и да праве "селфије" с њима. Када су питали запослене у кантинама ко је окачио те слике, само су рекли: "Шефови, донели и рекли да се ставе". На крају се испоставило да је налог за качење Вучићевих слика донео директор ВУ "Дедиње" Чедомир Кисић.

Кисић је бивши управник ресторана у Дому ЈНА. Име му је у јавност доспело летос, када се појавила информација како је дао налог да 13 конобара и куvara послужује бесплатно на прослави годишњице Вулиновог Покрета социјалиста храну и пиће достављену из Дома ЈНА, такође бесплатно, како је указао Војни синдикат.

Када је цела ствар "процурела", онда су покушали да се "изваде" на начин да су синдикату доставили уговор склопљен након прославе и извршене услуге, а не, као што је уобичајено, уочи тога.

Постављање на директорско место Кисић је, очигледно, схватио као могућност да се "одужи" Вулину на сваки начин, испуњавајући све што он затражи, па је тако било и у случају Вучићевих фотографија. Кад не може на зид канцеларије – може на зид кантине. А о томе како послује ВУ "Дедиње" – само једна илустрација: припадници специјалних јединица, падобранци и пилоти добијају додатне оброке, што им следује због посебности задатака које обављају, а вредност бона је, у зависности од категорије, од 600 до 800 динара. Они међутим, тврде да, оно што могу за 800 динара узети у "Дедињу" реално не вреди више од 300. Мало паковање млека АД, које у обичним трговинама кошта 38-40 динара, у кантинама је 104 динара, исти случај је и са сухомеснатим производима, објашњава један од корисника тог додатног obroка.

А што се постављања Вучићевих фотографија у кантине тиче, Министарство одбране је ту "опрало руке" и аутору овог текста званично одговорило: "У Министарству одбране и Војсци Србије не постоји писано наређење за постављање фотографија председника Републике Србије у службеним просторијама. За уређење кантинских просторија одговоран је директор ВУ 'Дедиње'". Испада тако да директор војне установе, која је у склопу Министарства и које га именује, може да све ради на своју руку. Биће, ипак, да је нешто друго у питању.

Да Кисић крши закон постављањем фотографија председника, довољно је поменути и одредбе по којима је војска департизована – а Вучић је председник СНС. Кисић је, дакле, наредио качење слика лидера једне странке. Само име "Дедиња" – Војна установа, говори да се и на њих треба односити одредба о департизацији.

Масовно постављање Вучићевих слика могло би да има, хипотетички гледано, и другу димензију – нечију зараду. Ако би се једног дана усвојио Вулинов предлог да се оне каче у све просторије у војсци – шта ако би та набавка била проглашена за "поверљиву" и посао дат "поверљивом" човеку или фирми, од одабира аутора фотографије (која комисија би то радила) до оних који би их урамљивали? И шта би било, а већ круже приче, кад би "најповољнија" понуда била 7.500 динара по урамљеној фотографији, а реална цена је 500? Где би отишла разлика од 7.000? А 7.000 пута, на пример, 10.000 комада – то је поприлична свота. Мада, за разлику од невидљивих "стелт камера" за надзор на северу Косова, Вучићеве фотографије биле би видљиве. Поготово кад се узме у обзир и једна реченица из прошлолетошњег Вулиновог дописа јединицама и установама да се достави потребан број фотографија и рамова Министарству: "Наведеним предлогом предвиђено је да се постављање фотографија председника Републике Србије у државним органима регулише доношењем јединственог прописа за све државне органе, а у Војсци Србије изменом тачке 86. Правила службе..."

Председник нас гледа, или слику твоју љубим

Пише: Давор Лукач

недеља, 18 новембар 2018 08:30

